

KRAJSKÝ ÚŘAD LIBERECKÉHO KRAJE

odbor silničního hospodářství

Datovou schránkou

ID DS: syrg8uf

Vážený pan

Zastoupený

Číslo jednací

OSH 44/24-2/67.1/24011/SK
KULK 57533/2024

Oprávněná osoba, linka, email

Bc. Klára Schwarzová/661
klara.schwarzova@kraj-lbc.cz

Liberec

25.07.2024

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Libereckého kraje, odbor silničního hospodářství (dále též „správní orgán II. stupně“), jako správní orgán funkčně, věcně a místně příslušný dle ust. § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů a dle ust. § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), projednal odvolání účastníka řízení, pana [redacted] (dále též „odvolatel“), podané v zákonné lhůtě dne 09.01.2024, prostřednictvím zvoleného zmocněnce [redacted]

[redacted] proti rozhodnutí Magistrátu města Liberec, odboru dopravně správních agend (dále též „správní orgán I. stupně“), č.j.: MML122886/23/3276/OD/Hai, č. dokumentu: CJ MML 001522/24, ze dne 03.01.2024, kterým byl odvolatel uznán vinným z přestupků podle ust. § 125c odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění platném v době spáchání přestupku (dále jen „zákon o silničním provozu“), v souvislosti s porušením ust. § 5 odst. 1 písm. g) téhož zákona. Uvedeného přestupku se měl odvolatel dopustit úmyslně tím, že dne 17.05.2023, ve 21:08 hodin, řídil motorové vozidlo tovární značky [redacted], registrační značky [redacted], v Hrádku nad Nisou, v ulici [redacted] a byl hlídkou Policie ČR podroben zkoušce na přítomnost jiných návykových látek testem DrugWipe 5SP s pozitivním výsledkem na Amfetamin/Methanphetamin. Dále byl vyzván k odbornému lékařskému vyšetření spojenému s odběrem biologického materiálu, čemuž se odmítl podrobit.

T +420 485 226 111 E podatelna@kraj-lbc.cz

Liberecký kraj

U Jezu 642/2a, 461 80 Liberec 2

Datová schránka c5kbvkv

www.kraj-lbc.cz

IČO 70891508

DIČ CZ70891508

Za tento přestupek byl odvolateli podle ust. § 35 písm. b) a ust. § 46 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) a ustanovení § 125c odst. 5 písm. a) zákona o silničním provozu, uložen správní trest – pokuta ve výši 30 000 Kč. Podle ust. § 35 písm. c) a ust. § 47 zákona o odpovědnosti za přestupky a ust. § 125c odst. 6 písm. a) zákona o silničním provozu, mu byl uložen správní trest – zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 12 měsíců. Zároveň mu byla podle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a ust. § 6 odst. 1 vyhlášky 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, uložena povinnost nahradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč.

Po projednání podaného odvolání Krajský úřad Libereckého kraje, odbor silničního hospodářství napadené rozhodnutí podle ustanovení § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu

z r u š u j e

a vrací celý případ k novému projednání správnímu orgánu I. stupně.

O d ů v o d n ě n í :

Provedeným řízením před správním orgánem I. stupně, opírajícím se o oznámení přestupku Policií České republiky, územního odboru Liberec, oddělení hlídkové služby – Pastýřská Liberec, pod č. j.: KRPL-50949-1/PŘ-2023-180564, ze dne 18.05.2023, včetně zaslané spisové dokumentace a o ústní jednání, byl odvolatel správním orgánem I. stupně uznán vinným z přestupků podle ust. § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu v souvislosti s porušením ustanovení § 5 odst. 1 písm. g) téhož zákona. Předmětné rozhodnutí bylo zmocněnci odvolatele doručeno prostřednictvím datové schránky dne 04.01.2024. Dne 09.01.2024, tedy v zákonné lhůtě, bylo doručeno správnímu orgánu I. stupně odvolání proti předmětnému rozhodnutí.

Správní orgán II. stupně přezkoumal, v souladu s ust. § 89 odst. 2 správního řádu, soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Rozhodnutí přezkoumal v celém jeho rozsahu (ust. § 98 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky), přičemž zjistil následující vadu, pro kterou nezbylo, než napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit správnímu orgánu I. stupně k novému projednání.

Vadu spařuje správní orgán II. stupně v nedostatečném dokazování. Správní orgán I. stupně v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvádí, že spisový materiál obsahuje všechny potřebné podklady a důkazní prostředky o spáchaném přestupku, a to zejména oznámení o přestupku, které odvolatel podepsal, a že v provedeném důkazním řízení správní orgán I. stupně shledal dostatek podkladů pro rozhodnutí o odpovědnosti za přestupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu v souvislosti s porušením ustanovení § 5 odst. 1 písm. g) téhož zákona. Správní orgán II. stupně konstatuje, že v rámci provedeného dokazování nebylo odvolateli zcela jeho protiprávní jednání prokázáno, neboť správní orgán I. stupně vychází pouze z podkladů, které byly získány před zahájením řízení o přestupku, tedy z oznámení přestupku ze dne 18.05.2023 a související spisové dokumentace pod č. j.: KRPL-50949-PŘ-2023-180564 (listy č. 1-7 spisu). Takové dokazování zejména hodnocení jednotlivých důkazů pokládá správní orgán II. stupně za nedostatečné. Ve spisové dokumentaci nejsou podklady a důkazy na základě, kterých se správní orgán II. stupně může vypořádat s argumenty odvolatele v zaslaném odvolání. K posouzení a hodnocení argumentů, které odvolatel uvádí jak

v průběhu prvostupňového řízení, tak i v podaném odvolání, bude nutné vyslechnout zakročující policisty. Při výslechu zakročujících policistů je nutné se zaměřit na otázky, které pomohou objasnit průběh silniční kontroly (hlavně na skutečnosti prokazující např. to, že řidičem vozidla byl odvolatel, dále argument odvolatele, že se vyšetření podrobit chtěl, tedy že došlo k nedorozumění, prokázat formu zavinění atd.). Takto provedenými důkazy pak buď odvolatelovu obhajobu potvrdit či vyvrátit.

Jednou ze základních zásad správního řízení je zásada materiální pravdy, vycházející z ust. § 3 správního řádu, kdy musí být správním orgánem zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu. Přitom k provedení důkazů je třeba užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci, a které nebyly získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy. Povinnost zjišťovat skutkový stav stran skutečností odpovídajících skutkové podstatě přestupku, leží vždy na správním orgánu. V daném případě správní orgán I. stupně nedostatečně vyhodnotil jednotlivé písemnosti, ze kterých při rozhodování vycházel, aby bylo zřejmé, které považuje za důkazy a tyto následně hodnotil jak jednotlivě, tak i a ve vzájemných souvislostech. Na tomto místě správní orgán II. stupně odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu, ze dne 31.07.2008, pod č. j.: 2 As 63/2007 – 119, dostupný na www.nssoud.cz, z něhož cituje: ***„Nejvyšší správní soud již judikoval, že provádění důkazů v přestupkovém řízení je úkolem správních orgánů. Správní orgán je povinen přesně a úplně zjišťovat skutečný stav věci a za tím účelem si opatřit podklady pro vydání rozhodnutí. Volba, množství a druh prováděných důkazů je věcí správního uvážení. Stejnou zásadou je ovládáno i následné hodnocení provedených důkazních prostředků. Pokud je odpovědnost za přestupkové jednání dovozována z nepřímých důkazů, musí tyto důkazy tvořit ucelený logicky provázaný důkazní řetězec, v němž žádný důkaz nezpochybňuje pravost, věrohodnost a přesvědčivost důkazů ostatních. Logická a ničím nenarušovaná soustava vzájemně se doplňujících nepřímých důkazů musí spolehlivě prokazovat všechny okolnosti spáchaného skutku, majícího znaky skutkové podstaty přestupku, nad vši rozumnou pochybnost stavět najisto, že se jednání dopustil právě ten, kdo má být za přestupek postižen, a současně vylučovat možnost jiného závěru (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 5. 2007, č. j. 8 As 10/2006 – 48).“*** Otázku dokazování (přes bohatou judikaturu správních soudů) správní orgán II. stupně uzavírá citací z nálezu Ústavního soudu ze dne 11.09.2001, sp. zn. I. ÚS 591/2000: ***„(...) je nutno důsledně trvat na tom, aby skutková zjištění provedená správními orgány byla úplná a procesně bezvadná. V opačném případě, tzn., jestliže by provedené dokazování bylo nedostačující nebo by bylo zatíženo procesními vadami, by správní soud musel napadené správní rozhodnutí zrušit jako nezákonné a vrátit věc žalovanému správnímu orgánu k dalšímu řízení.“***

Dále musí správní orgán II. stupně zdůraznit, že řádné odůvodnění ukládaného správního trestu v případě správního trestání je základním předpokladem pro přezkoumatelnost úvahy, kterou byl správní orgán při svém rozhodování veden. Dále v ustanovení § 39 a § 40 zákona o odpovědnosti za přestupky je výčet polehčujících a přitěžujících okolností, ke kterým by správní orgán I. stupně při stanovení druhu a výměry správního trestu přihlédl. Správní orgán je pak povinen se při svých úvahách o konkrétní výši ukládaného správního trestu těmito hledisky zabývat a jednoznačně formulovat kroky, které jej ke stanovení konkrétní výše správního trestu vedly tak, aby odůvodnění jeho výše bylo následně přezkoumatelné. V odůvodnění je nutné uvést, ke kterému hledisku správní orgán I. stupně ve svém rozhodování přihlédl, a jaký vliv mělo toto hledisko na konečnou výši ukládaného správního trestu, a že právě uložená výše odpovídá konkrétním okolnostem individuálního případu. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí není zřejmé, proč správní orgán I. stupně přistoupil k uložení vyššího správního trestu právě u pokuty a zákaz činnosti ponechal na samé spodní hranici. V tomto

směru shledal správní orgán II. stupně odůvodnění napadeného rozhodnutí správního orgánu I. stupně za nedostatečné.

Správní orgán II. stupně přezkoumal postup správního orgánu I. stupně v tomto řízení i obsah a náležitosti napadeného rozhodnutí v celém rozsahu a dospěl k závěru, že nezbylo než napadené rozhodnutí zrušit a vrátit věc k novému projednání. V novém projednání věci je správní orgán I. stupně vázán stanoviskem správního orgánu II. stupně a taktéž se musí vypořádat se všemi argumenty, uvedenými v průběhu dosavadního řízení.

P o u č e n í

Toto rozhodnutí je konečné a nelze se proti němu dále odvolat (§ 91 odst. 1 správního řádu).

Ing. Zdeněk Borovička, MBA
vedoucí odboru silničního hospodářství

Účastník řízení

 zastoupený:
